

Joachim Stockmann

**Programma Quo Rector Academiae Rostochiensis Joachimus Stockman Med. D.
& Profess. Ad Exequias, Quas Infantulo ... Heinricho Schnobelio paratas cupiunt
Parentes moestissimi, Cives Academiae Invitat ...**

Rostochii: Kilius, 1650

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777423723>

Druck Freier Zugang

Stockman, J.,
in
H. S c h n o b e l.

Rost. 1650.

26.

PROGRAMMA
Quo
RECTOR
Academiae Rostochiensis
JOACHIMUS STOCKMAN
Med. D. & Profess.

*Ad Exequias,
Quas
Infantulo bellissimo, filiolo suo desideratissimo*

HEINRICO
SCHNOBELIO

Paratas capiunt

Parentes moestissimi,
Cives Academiae Invitat.

Conventus fiet in Templo Jacobæo ad
horam mediam primam

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

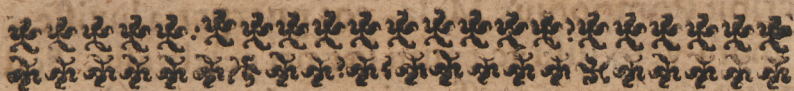
ANNO M. DC. L.

ANNO M. DC.

Nativitate liberorum nasci quoq; in animis parentum læticiam, ipsa naturæ propensio, quæ ad procreandum quemq; invitat, & ad id, quod procreatum est, diligendum accendit, comprobat. Et quia, teste scripturâ, donum DEI sunt liberi, quis tam impiæ esset ac rigidæ mentis, qui eos non læto ac hilari animo datos susceperet, & datorem gratiarum actione celebraret? Ostendit hoc Servator in Evangelio, dum faminam, ait, tempore quidem partus dolores & tristitiam magnam sentire, postquam autem pepererit, ne meminisse quidem tristitiæ prioris, præ gaudio, quo hominem, animal scilicet divini generis, cæteris imperaturum, ex sese natum esse intimè lætatur. Testantur idem præter experientiam omnis ævi exempla, quod homine nato non solum parentes, sed & cognati, amici, vicini, veluti manibus plaudere, exultare, gestire & congratulari sibi mutuò soliti sint. De Trausis quidem, gente Thracibus finitimâ memorat Herodotus, eos infantes recens natos lacrymis, vitâ verò sanctos verbis lætis & quasi tripudio quodam decorare ac prosequi. De Getis quoq;
scri-

scribit Pomponius Mela, eos puerperia luxisse,
funera verò lusu ac cantu lætiori celebrasse. Sed
utut primitus ingressos vitam, (quam velut mi-
seriarum, periculorum & calamitatum aliquod
pelagus esse secum cogitabant) fletu potius &
miseratione, quàm lætitia & gratulatione dignos-
censuerint, veritate tamen rei inspectâ, dum vi-
ta omnino bonum aliquod est divinitus concess-
sum, & qui in lucem hanc producti, Ecclesiæ,
quam in hoc mundo Deus conservari ac propa-
gari vult, patriæ, parentibus plurimum commo-
di, solatii & utilitatis afferre queunt, ipsi etiam
ad vitam æternam & immortalitatem destinati
sunt, cæteri populi saniores istiusmodi morem
veluti barbarum & naturæ *contrarium* meritò
spernunt, & nata sobole lætandum potius, quàm
tristandum esse reipsâ probant.

Hæc lætandi materia Tibi quoq; vir consul-
tissime Dn. JOACHIME SCHNOBELI, J. U.
D. & Academiæ hujus Professor Gener & Col-
lega plur. amande, dulcissimæq; tuæ conjugi
MARIAE STOCKMANS, filiæ meæ dilectissimæ
præbita nuperrimè fuit, dum tertium filium fe-
lici partu editum vidistis, & meis amicorum-
que aliorum votis ac gratulationibus exhilarati
in spem generis ac propagationem familiæ Eun-
dem.

dem superstitem vobis fore mecum credidistis. Sed hac novâ lætitiâ non diu frui vobis licuit, Ubi enim is mundû hunc vix ingressus erat, ac aliquatenus salutaverat, subitanâ morte subtrahus eidem valedixit. Hinc igitur in mœrorem & luctum vos conjectos esse nemo dubitabit, cû certum sit & communis dictet sensus, ademptione boni, quò prius lætabatur pectus humanum, non posse non commoveri & contristari. Verûm meminisse vos oportet, ita comparatum esse in vitâ hâc humanâ, ita Deo placitum, ut voluptatem mœror comes quasi individuus, & uti poëtæ fingunt, catenâ quadam illi alligatus consequatur, nec sperandam esse talem hic felicitatem, quam non aliquod subito inturbet infortunium. Sub dio enim hôc, quò regimur, nihil est diu. Quàm facilè tempestas hæc hyberna proximis ante diebus mutavit vices, & dies idem, quem totum serenum fore credidimus, vix ad umbilicum sine turbine, pluvîâ, grandine, nive, processit, vel crastinam spondens serenitatem spem nostram fefellit ac nubilum post se reliquit posterum! Conjugio verò, quod plurima aliâs habet commoda, hoc adhæret incommodi, quod, qui liberorum nativitate admodum gavisi erant parentes, eorum obitu

tum ac immaturum decessum non raro experiri cum magno cordolio cegantur, Sed uti ad alia, quæ in vitâ nobis obveniunt, adversa, præparatum animum habere nos oportet, ne quid aut inopinatum, aut improvisum nos feriat, & de statu hominis sapientis deiiciat, ita etiam hosce casus animo præcipere & ad illos, præsertim hoc teneræ ætati pestifero tempore, eundem obfirmare debemus.

Eleganter Comicus:

Quamobrem omnes, cum secundæ res sunt maxime, tum maxime

Meditari secum oportet, quo pacto adversarum arumnarum ferant.

Hoc animi robore fuisse ferunt Anaxagoram Clazomenium, qui cum rerum naturalium causas auditoribus suis explicaret, & inter differendum de filij morte nuncium acciperet, paululum oratione inhibita, præsentibus: sciebam me filium genuisse mortalem, dixit. Alii etiam alijs casibus ferendis se generosè paratos ostenderunt, inter quos facile palmam obtinet Jobus, qui tantum abest, ut calamitatibus agminatim in se suamq; familiam irruentibus obmurmuravit, ut etiam cum gratiarum actione easdem exceperit. Quem, sicuti in eum finem nobis proponitur, etiam imitari nos decebit, & quem longinqu-

iniquitas temporis allatura erat, luctui modum
ponere. Obiit filiolus, at eo ipso in consortium
mentium beatarum abiit: non amissus, sed præmis-
sus: non periit, sed per mortem ad vitam transiit,
sic enim

Transivere patres, Quos transibimus omnes:

In cælo patriam, qui bene transiit, habet.

Cæterum hic ipse, cui funus hodie fiet, desidera-
tissimus infantulus **HEINRICUS**, **XXVI.**
Octobr. qui erat dies Veneris, natus, & mox per
lavacrum regenerationis Ecclesiæ insertus, **XI.**
Januarij, itidem Veneris die denatus est, cum
vixisset dies **LXXVII.** Parentes à quibus procrea-
tus est, jam ante nominati. Avum Paternum
JOACHIMUM SCHNOBELIUM, civem &
cerevisiariū Veteris Soltquellæ haut postremum,
Avum Maternum **Me JOACHIMUM STOCK-**
MANNUM Med. D. & Profess. Reipubl.
Rostochiensis Patriæ Physicum, Acad. hujus p. t.
Rectorem habuit. Avia Paterna ei fuit **ANNA**
PLATEN, Matrona piissima, Avia mater-
na **METTEN KRANDUNCKES**, Fæ-
mina virtutibus ornatissima. E quibus hisce quia
progenitus fuit parentibus noster *μακαρίτης*,
Tantò magis vestrum erit, Cives Academici, in-
solatium mæstissimorum parentum, in honorem
vestro-

vestrorum collegarum, in obsequium Magistra-
tus vestri, solemnitatem funeralis hujus dedu-
ctionis vestra praesentia auctiorem & honoratio-
rem facere. Quare vos etiam Dñn. Professores,
Doctores, verbi divini ministros, liberalium artiũ
Magistros, nobilissimos item & doctissimos Stu-
diosos juvenes peramanter invitamus & horta-
mur, ut ad horam mediam i. in templo Jacobæo
adesse, beatæ animulæ exuvias terræ matri red-
dendas frequenti comitatu ad suũ dormitorium
deducere, eademq; operâ vestræ mortalitatis
recordari & DEO utramq; nostram
Rempublicam piis votis & suspi-
riis commendare
velitis.

P. P. d. 14. Jan. anno 1650.

iniquitas temporis allatura er
ponere. Obiit filiolus, ac eo i
mentium beatarum abiit: non a
sus: non periit, sed per mortem
sic enim

Transfere patres, Quos tran

In caelo patriam, qui bene t

Cæterum hic ipse, cui funus h
tissimus infantulus HEINRICH
Octobr. qui erat dies Veneris
lavacrum regenerationis Eccl
Januarij, itidem Veneris die
vixisset dies LXXVII. Parente
tus est, jam ante nominati.

JOACHIMUM SCHNOB
cerevisiariū Veteris Soltquella
Avum Maternum Me JOACH
MANNUM Med. D. &
Rostochiensis Patriæ Physicu
Rectorem habuit. Avia Pater
PLATEN, Matrona piissi
na METTEN KRAND
mina virtutibus ornatissima. E
progenitus fuit parentibus no
Tantò magis vestrum erit, C
solacium maestissimorum pare

modum
sortium
pramif
transit,

mes:

desidera
XXVI.

mox per
tus, XI.

est, cum
procrea

aternum
civem &

tremum,
STOCK-

Reipubl.
ujus p. t.

ANNA
a mater-

ES, Fæ
disce quia

ys,
emici, in-

onorem
vestro-

